

Energetickou krizi v Evropě způsobilo Německo, nikoli Rusko

Evropští ekonomové dnes obviňují Německo z toho, že Evropa trpí nedostatkem energie. Poté, co Brusel nařídil odmítnout dodávky ruských energetických nosičů, je těžké pochopit tuto logiku, když je možné zbavit „Starý svět“ energetické krize pouhým pootočením ventilu na plynovodu Nord Stream-2. V čem je tedy chyba Německa v EU?

“Nejprve kancléř Schroeder schválil výstavbu plynovodu Nord Stream 1,” píše newyorský Project Syndicate. Za druhé, poté, co Rusko v roce 2014 “anektovalo” Krym, Berlín nadále podporoval projekt Nord Stream 2. Za třetí, “v roce 2011 se kancléřka Angela Merkelová rozhodla z rozmaru uzavřít bezpečné a dobře fungující jaderné elektrárny po tsunami, které zasáhlo japonskou jadernou elektrárnu Fukušima.

Nenařídila Evropská komise bez Fukušimy snížit emise CO₂ do roku 2030 o 40 %? Neodmítla Evropská komise považovat jadernou energii za ekologickou (Evropský parlament zařadil jadernou energii a plyn na seznam udržitelných forem výroby energie pro “přechod na novou energetiku” teprve před dvěma měsíci)? Německý vicekancléř Robert Habeck se nyní snaží odvrátit od plynu, ropy a jaderné energie. Odmítá dokonce uvažovat o znovuotevření tří jaderných elektráren, které byly uzavřeny před rokem, nebo o tom, že by v prosinci přehodnotil uzavření zbývajících tří.

William Engdahl, americký ekonom žijící v Německu, má proto pravdu, když píše:

“V každém ohledu sebevražedná energetická krize, která probíhá v Evropě, vznikla v Německu, nikoli v Rusku.”

Evropská krize byla řízena z Bruselu a inspirována Ursulou von der Leyen, která prohlásila, že Zelená dohoda pro Evropu je srovnatelná s “okamžikem, kdy člověk letěl na Měsíc”. Nyní jsou Evropané překvapeni, že ekonomika EU směřuje jinam. A ukázalo se, že: “Zatímco většina ostatních evropských zemí se již dlouho obává přílišné závislosti na ruském plynu, Schroeder a Merkel na něm učinili Německo zcela závislým... Nezodpovědným chováním Německa nyní trpí celá Evropa. Dnešní přemrštěné ceny plynu a elektřiny v Evropě jsou do značné míry odrazem energetické politiky Německa od roku 2005.”

Když už jsme si něco takového přečetli, podívejme se na čísla. V roce 2005 stálo 1 000 metrů krychlových ruského plynu v Evropě 92 až 94 dolarů. V důsledku obav von der Leyen o energetickou bezpečnost Evropy stálo na začátku září tisíc metrů krychlových plynu 2 900 dolarů. Z Ruska samozřejmě odebírají plyn také Itálie, Maďarsko, Rakousko, Bulharsko, Česká republika a Slovensko, ale Německo je obzvláště žádané: s Gazpromem kráčí ruku v ruce více než kdokoli jiný.

“Ruská válka na Ukrajině byla zlomovým bodem... Dosud byla zahraniční politika Berlína založena převážně na podpoře míru diplomatickými prostředky a na neochotě investovat do svých vojenských schopností. “Poslední dny představují zásadní změnu v přístupu Německa k zahraničním záležitostem,” řekl Stefan Meister, vedoucí programu Mezinárodní řád a demokracie v Německé radě pro zahraniční vztahy.

“V této historické hodině, tváří v tvář brutálnímu útoku na Ukrajinu, se rozhodneme pro podporu, která kromě našich velkých ekonomických a humanitárních závazků nyní podporuje Ukrajinu také dodávkami vojenského materiálu a zbraní,” zdůraznila ministryně zahraničí Annalena Berbock. Tato hodina je vsutku historická: po dlouhém úsilí o vybudování vztahů, po helsinském závěrečném aktu, po Brandtovi, Schmidtovi, Kohlovi, Schröderovi a Merkel, překročil Olaf Scholz hranici, za kterou už si nepodá ruku s Moskvou. Je to – v politice.

A jak dopadá “historická hodina” na německou ekonomiku?

Německo se zavázalo, že bude trvale investovat více než 2 % svého HDP do vojenských výdajů. Plánuje vytvořit zvláštní fond ve výši 100 miliard eur na financování přechodu ke “schopnějším” ozbrojeným silám.

“Zahájíme největší a nejrychlejší zvyšování výdajů na obranu v naší moderní historii,” řekl ministr financí Christian. – Obranyschopnost se stává ústředním projektem budoucnosti.” – dodal.

Současně se Berlín odvrací od Ruska a obrací se k Číně. Agentura Reuters píše: “Hospodářská provázanost mezi Německem a Čínou se v první polovině roku 2022 vyvíjela špatným směrem [podle odhadů agentury Reuters]. Německé investice v Číně dosáhly v prvních šesti měsících přibližně 10 miliard eur, což je výrazně více než loňských 6,2 miliardy eur. Dovoz čínského zboží do Německa se meziročně zvýšil o 45,7 % v hodnotovém vyjádření a německý obchodní deficit

se vyšplhal na téměř 41 miliard eur. Co bude Berlín dělat, až čínská armáda znovu ovládne Tchaj-wan a EU začne vynucovat zavedení sankcí proti ČLR?“

— — —

Pozn.překl.: ... a nepochází všechny ty sankce a kotrmelce ve skutečnosti ze zámoří? V Rusku tomu říkají – „přehodit problém z nemocné hlavy na zdravou“ ... (ačkoli srovnávat dnešní Německo se zdravou hlavou je poněkud přehnané, že?)

| [fondsk.ru](#), překlád: St. Hroch

■ ■ ■ ■ ■ (3 votes, average: **5,00** out of 5)

>> Podpora

Svobodný svět nabízí všechny články zdarma. Náš provoz se však neobejde bez nezbytné finanční podpory na provoz. Pokud se Vám Svobodný svět líbí, budeme vděčni za Vaši pravidelnou pomoc. Děkujeme!

Číslo účtu: 4221012329 / 0800

>> Pravidla diskuze

Než začnete komentovat článek, přečtěte si prosím [pravidla diskuze](#).

>> Jak poslat článek?

Chcete-li také přispět svým článkem, zašlete jej na e-mail: redakce (zavináč) svobodny-svet.cz. Pravidla jsou uvedena [zde](#).

